

சிலமயம்

மதுரைச் சொக்கலிங்கமூர்த்தி

தோத்திரப்பாக்கள்.

சென்னப்பனாயகன்பாளயம் சொக்கலிங்ககவாமி

தோத்திரப்பாக்கள்.

அண்ணாமலைநாதர் தோத்திரப்பாக்கள்,

இவை

ஷெ சென்னப்பனாயகன்பாளயம் மஹாராஜபுரி காவடி

சிதம்பரமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

குமரசாமிமுதலியாரவர்களியற்றி

சும்பகோணம் - ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ

பழனிமுத்தையரவர்கள் குமாரர்

சிலகுருநாதஜயரவர்களாற் பரிசோதித்த

புதுவைபில் ஆன்றோர் அனுமதிபெற்ற

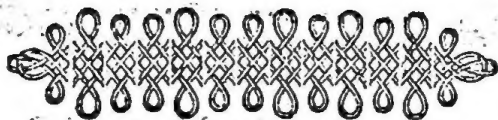
ஸ்தாபித்திருக்கின்ற

ஸ்ரீ சுயேதபத்மாசனே அக்ஷரசாஸ்திரி

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1889





கடவுள் தனம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃத

கும்பகோணம் பழனிமுத்தையரவர்கள் குமாரர்

சிவகுருநாதையரவர்கள்

இயற்றிய

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

பொன்னமர்ந் துறையும் புண்ணிய ம்துரை
தன்னையாண் டளிக்குஞ் சற்குண மலயத்
துவசன் மகத்திற் சுரையன் மான்முதல்
எவரும் பரவு மிறைவிழும் முலைபுடன்
தடாதகைப் பிராட்டியாந் தனிப்பெயர் பெற்றெழீஇத்
தடாப்புசும்ச் செழியன் நன்குறை தவிர்த்து
மணிமுடி புனைந்து வையகம் புரந்து

விணிலா சன்முதல் வேந்தரை வென்று
 திறைகொடு கயிலை சென்றுபல கணத்தவர்
 நிறைவளி கெடப்போர் நிகழ்த்திய காலையிற்
 செம்மான் கரத்தம் ரெம்மான் முற்றமதக்
 கைம்மா வுரித்த கண்ணுத லொற்றைச்
 சரண்முதற் றன்னுநுத் தனியே வபங்க
 விரைவு-ன் றேன்ற விழைவொடு கண்ட
 மெல்லிய றளக்கோர் வியன்முலை மறைந்த
 வெல்லையி னுணு மேந்திழை தன்னைத்
 தொல்லையின் மணந்தநான் சோதிப் பொன்முடி
 புனைந்தா சாண்ட புரவலன் மனத்து
 நினைந்தவை யருளு நெய்ந்தவை சோம -
 சுந்தர பாண்டியன் றேன்மீ தணிதரச்
 செந்தமிழ் மாலை திகழ்தரச் சாத்தி
 இம்மையோ டம்மை முத்தியென் நியம்பு
 மும்மைப் பயனு முற்றுறப் பெற்ற
 சேனார் க் கிடுபொழிற் சென்னப் பன்பதிக்
 கேணு வசிக்கு மிரும்புகழ்க் காவடிச்
 சிதம்பர மான்முனஞ் செய்தவப் பேற்றால்
 இகம்பெற வதித்தா னிணையாக் கன்புசெய்

குமரசா மிக்கோன் குதூகலங் கண்மி
 பமரமார் தொடையணி பார்த்திப ரிடத்துப்
 பலவளம் பெற்ற பாவல ரெல்லாம்
 நிலமிசை யிவன்போ ளித்தியப் பொருளைப்
 பெற்றில மென்னப் பெரிது மழுக்கா
 னுற்றன ரிவற்கிணை யுரைப்பதிக் கெவனே.

இஃது

பு - அ - பெரியசாமிப்பிள்ளையவர்கள்

இயத்திய

தேவியை வெண்பா.

பொன்னப்பன் கஞ்சன் புலோமசைய னுதியர்தாழ்
 என்னப்பன் சோமகந்த ரேசன்மேல் - சென்னப்பன்
 தண்ணகர்வா முக்குமர சாமியன்பன் சாற்றியபா
 மண்ணவ்ரெந் தோய்க்கா மாநுந்து.

இஃது.

லா - சு-வேலாயுதப்பினனோயவர்கன்மாணுக்கர்

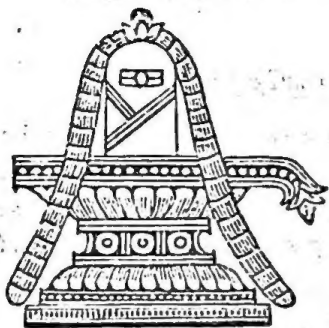
புதுப்பாணையம்

அ - பொன்னுசாமிப்பிள்ளை

இயற்றிய

என்சேர்க் கழிவெழிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்மேவு மரம்பையினர் கணித்தேன் சிந்தித் தி
சழ்வயல்க ளிற்பாய்ந்து செங்கெ லோங்கி, கார்மே
வேண் ணுண்கறங்க ளார்சென் னப்ப நாயகன்பா ளை
யமதினெஞ் ஞான்றம் வாழ்வோள், ஏர்மேவுஞ் சிதம்
பரமால் குமரற் போற்றி யின்குமர சாமியன்பா யி
லங்கு கொன்றைத், தார்மேவுஞ் சொக்கநில்கப் பெ.
ருமாள் ஞானிற் சாத்தினுள் பாமாலை சதுராக் தானே.



உ

கணபதி துணை.

ம துரைச்சொக்கலிங்கசுவாமி

தோத்திரப்பாக்கள்.

காப்பு.

அதேரீக் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்.

அன்பர்க ளுள்ளந் தோறு மானந்த வடிவாய் நின்றே
யின்பமாந் துதியேற் றன்னோர்க்கியம்பரு முத்தி யீவோ
யென்பெரு விருப்பாற் சொக்கர்க் கினியபாமாலைசொல்வா
னுன்பத கமலந் தாழ்ந்தே நெருத்தன் மாமுகவாள் வாயே

குருதோத்திரம்.

எழுதிர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.
 அருணையம் பதியி லிலக்டும் பெம்மா னருட்பிர காச
 தே சிகப்பேர், பரிவுடன் பூண்டென் சிறுகுடில் வந்
 து பாஸியேன் பணிவிடை யேற்றுக், கருவொழித்
 திடுவான் முத்திமந் திரத்தைக் கழறுதற் கெத்தவஞ்
 செய்தேன், திருவரு ளடைந்தே னன்னவன் பாதஞ்
 சிரமிசைக் கொண்டனன் யானே.

வேண்பா

மாலபற்கு மெட்டாத வள்ள லீணையடிபைச்
 சாலப் புகழ்ந்தேத்துஞ் சற்குணஞ் - சிலச்
 சிவகுருநா தப்பெயர்கொ டேசிகன்றாள் போற்றிப்
 பவவீணையை நெஞ்சேநீ பாற்று.

அவைபடக்கம்.

எண்ணீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

திருத்தமிலாப் புகங்குழவி சொல்லுந் திச்சொல்
 செவிக்குணவாக் கொள்வளல்லாந் செல்வன் மீதி, ல

ருத்தியுள தாயகற்றி யடியாள் போல வடதளை நிலக்
கணத்தோ டிலக்கி யங்கன், பொருத்தமிலா வித்துதி
பை யேழை யேனும் புகன்றதன னிக்குவரோ புரை
தீர் வேதக், கருத்துணர்ந்து தமைபறிந்து பேத
மென்னுங் கட்டறுத்துப் பரநிலையிற் கலந்து னோரே.



நூல்.

எண்சீர்க் கழிகெழிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

வலக்காலை வழுதிபர்கோன் றனக்காந் தூக்கி மா
றியா டியமதுரை மணியே நாயேன், கொலைக்கால ன
னையவிழி மடவா ராசைக் கொடுவலைப்பட் புழிவதுள
க் கழகை முன்னங், குலக்காமர் மறையுணர்ந்த மிரு
கண் டன்ற குமரனுக்காச் சமனையுதைத் தருளுங் கோவே
இலைக்கால னுனக்கெனவென் னெதிர்வந் தோர்சொ
ல் லியம்புவதெந் நாளிந்நா ளினிலொவ் வாடோ. (ஈ)

ஒவ்வாதோ வெண்ணையுனக் கடியா னென்ன லு
 லகிலுனோ ரதனுநிற் பழிப்ப துண்டோ, இவ்வாறில்
 வலகின்னெல்வ வளவு கால மெந்தெந்தப் பிறப்பிஷ்
 முன் றழிகு வேனோ, செவ்வாத ளூர்பவக்கடலைத் தா
 ண்டித் திருவருளான் முத்திபெனுங் சரையைச் சே
 ர்ந்திட், டிய்வான்முன் னருஞ்சரக்குந் துவாத சாந்தக்
 தெரண்பொருளே கண்ணுதலே யொளிர் பொற் குன்றே

குன்றாத வருட்கடலே கயற்க னுனைக் குலவவொ
 ரு பாகம்வைத்த கோவே நால்வர்க், கன்னுலி னிழனி
 லிருந் தருமோ னத்தை யங்கையினுற் காட்டியரு ள
 மல மூர்த்தி, இன்னுந் குணையலதோர் துணைபெ
 ற் குணைம பெனைக்கையிடே லுனாத் திட்டே னெந்
 தா யெந்தாய், பொன்னுதார் கற்பகமே கூடன் மேவும்
 புனிதவெழிற் சுந்தரனே புகனி யாமே. (ந.)

புகலுங்கா னினையலதோர் கதிலே துண்டோ
 பொய்யருளும் பொருந்தாத புனித வாழ்வே, இகபரத்தி
 லாரையற்றே யுன்னுள் போற்றி மெழுவடியா ருனக்

கோயி லிலகுந் சேர்தி, சகலகலே தேர்சனகா தியர்கள்
போற்றந் தயாதிதேயி நிநியேனைக் கண்டக்க ணித்தாள்
ஆகலாத வருடகயற்க ணம்மை வாமத் தமர்மதுரைச்
சுந்தரனே யமர் வாழ்வே. (சு)

ஆமரெலா முன்காப்ப மபய் மென்றே யலறுங்காற்
கடலெழுந்த வாலா லத்தைச், சமமனதோ மூட்கொண்டு
சான்றாக் கண்டந் தனிப்பதித்தும் பரைப்புரந்த தயர்
ளு வேயான், தமிகேந்த கருங்கூந்தற் பேதை மார்
கள் சலசமலர்க் கண்வலையாற் சால ரொந்து, சமதி
கெட்டு வாடாமற் றடுத்தாட் கொள்வாய் தாய்க்கூடற்
சுந்தரனே. சோதி மூன்றே, (ரு)

மூன்றாகு மலமகற்றி நிராசை வாய்ந்து மூதுரை
பஞ் சாக்கரத்தை மொழியார் தோதித், தோன்றின் ன
டியினைக்கே வழிபட் டோரைத் துணையென்஁மொண்
டருங்கதிக்கே தோயா மூடன், யான்றனுெப் படியுப்
வ தையா நீயே யாட்கொள்ளா விடிலண்ட மனைத்
து மீனா, தீன்றானர் மூங்கயற்க ணம்மை வாமத்
தெழின்மதுரைச் சுந்தரனென் றியம்புந் தேவே. (சு)

தேவரெலாம் வந்தனஞ்செய் முதன்மைத் தேவே
 சிறந்தநின் தருளின்றிச் சிறியே ளின்னைப், பாவனை
 செய தருச்சித்துத் துதிக்கு மாறெப் பரிசுகிடைத்
 திடுமாத லாலே யெந்தாய், மூவுருவா யையுருவா யி
 ருபத் தைந்து மூர்த்தமா பெல்லாமாய் முளைத்த
 வொன்றாஞ், சேவகனே மதுரைநகர்ச் சுந்த ரேசச்
 செம்மலே யெனைக்கைகிடேல் சொலுமிந் நாளே. (௭)

நாளெல்லாம் வீணாகக் கழித்தி யானும் நாரியர்
 பா சத்தழித லழிகோ சொல்லாய், வேளானோன் நன்
 னைகெற்றி விழித்திக் கன்று விருந்தாக்கி விண்ணவ
 ரைப் புரந்த தேவே, மாளாத பிறவிநோய் தவிர்க்கு
 நின்னை மறநதுமற்றோர் தெய்வமுநான் கருது வேனோ
 ஆளாது விடிவழிகோ கதிவே றுண்டோ வருண்ம
 துரைச் சுந்தரனே யமர ரேறே. (௮)

ஏறார்ந்த தனிமுதலே பவத்தாழ்ந் தியானு மெக்
 காலு நினைநினைப்போ ரிதயக் கோயின். மாறாத நின்னடி
 யைத் துதித்துத் தாமும் வகையறியா துழலுகின்றேன்
 வலித்தாட் கொள்வாய், ஆறாறு தத்துவத்துக் கப்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

திருமகள் விலாச வேதச் சாப்பொரு ளானு யெற்
குப், பெருகிரு வினையால் வந்த பிறவிக ளனந்த மின்னுங்,
கருவிடைப் புகாம னியே கடைக்கணித் தாள வே
ண்டிஞ், செருவிடை யூருக் தேவே சென்னப் பனகரு
ளானே. (க)

அன்றுநின் னன்ப ராகு மப்பருக் காகக் கல்லை,
நன்றொரு தெப்ப மாக நயந்தருள் செய்த கோவே, குன்
றவில் லேந்தி யொன்னார் கொடும்புர நகைத்தெ ரிக்கச்,
சென்றவா பவம ழித்தாள் சென்னப் பனகரு ளானே. (உ)

அம்பிகை தனஞ்சு ரந்த வருட்பெரும் பால ருந்திச், சம்பு
சங் கரவென்றுன்னைத் தமிழினற் பாடி னுர்க்குச், செம்
பொருள் சிவிகை தந்த சிவபிரா னென்னைக் காப்பாய், சி
ம்புளா யரியை வென்ற சென்னப் பனகரு ளானே. (ங)

கண்ணினுற் கண்டே யுன்னைக் கால்களாற் கோ
யில் சூழ்ந்து, பண்ணொடு பாடு கின்ற பந்தருக் கருள்
செ யெந்தாய், விண்ணவர் பிரானே யுன்னை வேண்டி
னே னருள்தந் தாளாய், திண்ணிய மதில்வா னோங்குஞ்
சென்னப்ப னாகரு ளானே. (௪)

அறம்பொரு ளின்பம் வீடா மவையிற்றின் ப
குப்பை யோரே, னிறந்தனி வேனக் கோடு நிறைந்தி
ட வணிந்த தேவே, மறம்பயில் வேனில் வாழ்க்கை
மரபினிற் றுய்த்துப் பின்னர், சிறந்தநின் னருளெய் தச்
செய் சென்னப்ப னாகரு ளானே. (௫)

மானமோ டவமா னத்தை மாற்றுஞ் னியரு ள
த்தே, தானது வாகி நிற்குந் தலைவனே செங்கோ
லோச்சு, மீனவா புயங்க மிந்து வெள்ளநீர்க் கங்கை
மிக்க, தேனமர் கொன்றை வேணிச் சென்னப்ப ன
கரு ளானே. (௬)

கற்புள கௌரிக்காகக் கருணையால் விருத்த வேட
முற்படக் கொண்டு வந்து முரிவில்வா லடிசி லுண்டு

பிர்படக் குமர னாகிப் பேதுறு மதலை யான, சிற்ப
ரா வெணையு மாட்கொள் சென்னப்ப னகரு ளானே.

வித்துவா னகம்பா வத்தை வேரற்ச் சிதைப்
பான் பாண, பத்திர னடினம் யென்னப் பகர்ந்தொ
ரு விறகா ளாக, வத்தநீ கொண்டகோல மடியவர்
பொருட்டே யன்றோ, சித்தம்வைத் தென்னை யாள்
வாய் சென்னப்ப னகரு ளானே. (அ)

அன்பொடு பாடி நின்னை யகங்குழைந் துருகி
நித்த, மென்பணி யணிந்த பெம்மா னிருங்களி யுனக்
குண் டாக, நன்பணி புரிய கில்லே னாயினே னுய்வ
தென்றோ, தென்பக்க நோக்கி யாடுஞ் சென்னப்ப ன
கரு ளானே. (க)

அன்றுநீ மதுரை வேந்த னன்பினுக் காக வெள்ளி
மன்றிலே மாறி யாடி மன்னனைக் களிக்கச் செய்தாய்
குன்றைவில் லெனக்கைக் கொண்ட கொற்றவாகந்
றோர் பேறே, சென்றவர்க் கனமிட் டோம்புஞ் செ
ன்னப்ப னகரு ளானே. (க௦)
சொக்கலிங்கசுவாமிதோத்திரப்பாக்கள்முற்றுப்பெற்றன.

உ
சுவமயம்.

மினாசூரியம்மைதுதி.

என் னீர்க் கழிநெடிலு ஆசிரிய விருத்தம்.

உண்டமெலா மீன்றளிக்கு மம்மை யேயென் னாந்
பிரே வழுதிசெயு மரிய வேள்விக், குண்டமிசைத் தா
மரைமேல் முலைமுன் றாகக் கொண்டு முந்த பசங்கு
உலைக் குருந்தே நின்றாட், டெண்டமென வொருவிசை
தாழ்ந் தோரை பாருஞ் சேவிப்பவர்களை ந்துந் தேவிநா
யேன், பண்டைவீணை யொழித்துய்யக் கடைக்கண் செ
ய்வாய் பரிந்தங்க யற்கண்ணி பாரிந்திட் டேனே;

சுந்தரப்பொன் முடிபுனைந்திவ் வுலகை யாண்டு
சொக்கலிங்கந் தனைமணந்த தோகாய் விண்ணார்,இந்தி
ரன்றன் மகுடபங்க மியற்றுஞ் ஓர்சா லிளவறனைப் பெ
றுதுபெற்ற வெந்தா யன்னை, சிந்துபடிந் திடமகிண
ன் றன்னு லேழு திரைகடலும் வரவழைத்துச் செழி
யர் கோமா, னந்தரத்தி னின்றும்வரப் புரிந்த பொன்
னையுங்கயற்க ணன்னேயென் றனையா ளின்னே.

சுப்பிரமணியர்துதி.

எண்ணிக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

தேன்றுளிக்குங் கடம்புஞா வெட்டி யந்தார் தி
ண்புயத்தி லணிர்தவெங்க டேவே பேனம், கான்றுதை
யு மெயினர்குலக் கன்னி தோயக் கண்பதிகைக் கரியுந்
வாய் வரச்செய் கந்தா, மூன்றுதிருக் குண யவன்ற வெந்
றி நாட்டமுனைத்தமுழு முதற்பொருளே புலவர்பாடம்,
சான்றுறைந்து கலாமொழிந் தாண்ட வெங்கள் சண்மு
கனே பெண்மயலைத் தவிர்த்தாட் கொள்ளே.

இருவாக்கு நவவிர ரிருந்து போற்று மெம்மானே பல
புண்டத் திருந்து வந்த, திருவாரச் சூர்படைக னெல்லா
மாளச் செங்கயிறி லைம்படையாற் செகுத்த மிக்க, வரு
வாய்ந்த சேவகனே தேயு கோழி யுயர்எளியா யிரதமி
சை யொலிப்பச் செய்தோய், மருவார்கு நின்மல மலர்த்
தாட் பேணி வாழவெளி யேற்குளை வழங்கி டாபே.

அண்ணாமலைநாதர்

தேரத்திரப்பாக்கள்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சூத்திர தாரி யாவாய் தோகையோர் பாகா நல்ல
பாத்திரந் தமக்கெந் நாளும் பரிவுட லுதவு கில்லேன்
ஏத்தியுள் னொருகா லுன்னி லிருங்கதி யளிப்போய்
காப்பாய், கார்த்திகைத் தீபங் காட்டக் கதிரண்ண
மலையிற் றேவே. (க)

பார்த்தன்செய் யன்புக் கன்னுன் பரிவில்லா லடிமேற்
பூண்டாய், வேர்த்தியாம் பிரம மென்ற விரகில்லா விரு
வர் தேடச், சூர்த்தனி யழற்பி ழம்பாய்த் தோன்றினே
யென்றா னின்னை, யார்த்தலன் பதுவே போலு மணிய
ண்ண மலையிற் றேவே (உ)

நேத்திரங் ஈழற்ற ரித்து நேமியை நிற்பாற் பெற்றோன்
சாத்துபூ வதனாற் பூசை தான்செய்த முனிவர் கன்பை
யீத்துத்திக் கையினைப் பெற்ற. விருந்தொண்ட னன்
றோ வன்னு, னாத்திக னேவேன் காணான் நகுமண்ண
மலையிற் றேவே. (ங)

அம்பிகை விளைபாட் டாக வருக்கனே டிந்து வன்னி
தம்படி வமதாம் கண்க டமைமுடுங் காரணத்தாற்,
கம்பமி லாதே கோற்கக் காதலாற் பயல்தந் தாண்ட
செம்பொனே யெனையாட் கொள்வாய் இணியண்ண
மலையிற் றேவே. (௭)

குகைநம் சிவாய தேவக் குருபரன் றனக்கு வேதச்
சிகையுறு பொருளைத் தேற்றித் தெளிந்தவர் புகழு
மன்னான், தகைபெற வுரைத்த பாட றன்னையேற் று
ண்டோ யென்னை, மிகைதவிர்த் தாள வேண்டும் விழை
யண்ண மலையிற் றேவே. (௮)

அண்ணாமலைநாதர்

தேத்திரப்பாக்கள்.

முற்றுப்பெற்றன.

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000